

A KIS PRÜCSÖK

Egyszer egy kis tücsök
Mit gondolt magába?
Kapta hegedűjét
S ment Kakasországba.

Kakas úr már akkor
Kipirgált-kapargált...
Tudjátok-e, mit lelt?
Egy fényes karajcárt.

„No, csakhoggy megjöttél,
Fekete cigányom!
Húzd el a nótámat,
Kedves muzsikásom!

Uccu, kukurikú!
Jaj, de szépen húzod!
Tán biz ezüstből van,
Aranyból a húrod?

Nesze, én is adok
Egy karajcárt húrra,
Emlékezz meg aztán
Mindig kakas úrra!“

Prücsök nagyot ugrik
S hegedüli vígan:
„Csak van, akinek van!
Csak van, akinek van!“

Amint megy, mendegél
S egyre szól a nóta:
Elkapja a krajcárt
Prücsöktől egy csóka.

Sír a hegedűje:
„Jaj, oda van a kincs!
Csak nincs, akinek nincs!
Csak nincs, akinek nincs!“